

(شهید والا مقام جعفر کلهر)

نام پدر: قربان

تاریخ تولد: ۱۳۳۹/۱۰/۲

تاریخ شهادت: ۱۳۶۰/۱۲/۲۳

محل شهادت: تهران، مقابل مجلس شورای اسلامی

مسئولیت: مسئول فرهنگی یگان حراست مجلس شورای اسلامی

محل خاکسپاری: تهران، بهشت زهرا، قطعه ی ۲۴، ردیف ۱۰۹، شماره ی ۲۸

فرازی از وصیتنامه

شهید بزرگوار بازماندگان خود را به رعایت حجاب، مقید بودن به حلال و

حرام و پشتیبانی از انقلاب اسلامی توصیه کرده است.

(خلاصه ی زندگینامه)

شهید جعفر کلهر در سال ۱۳۳۹ در محله ی صالح آباد شهرری، در خانواده ای مذهبی و انقلابی، دیده به جهان گشود. مقطع ابتدایی را در روستای صالح آباد و دوره ی راهنمایی و دبیرستان را در شهرری گذراند. قبل از پیروزی انقلاب، در فعالیت های سیاسی، تظاهرات، پخش اعلامیه های حضرت امام و روشن کردن افکار مردم محله ی خود تأثیر بسزایی داشت.

در بدو تشکیل سپاه، وارد این نهاد مقدس شد و در یگان حراست مجلس شورای اسلامی مشغول به کار شد و تا زمان شهادت در همان نهاد فعالیت می کرد.

با شروع جنگ تحمیلی، با وجود مسئولیتی که ایشان در حراست مجلس داشت، بارها به جبهه رفت و به گفته ی اعضای خانواده اش در چندین عملیات حضور داشت.

تا این که سرانجام، در تاریخ ۱۳۶۰/۱۲/۲۳ مقابل مجلس شورای اسلامی به دست منافقین کور دل به درجه ی رفیع شهادت نایل شد.

ویژگی های اخلاقی؛ از جمله ویژگی های بارز این شهید بزرگوار بیان شیوا و اخلاق نیکو بود که به واسطه ی همین موهبت، جوانان بسیاری را در محله و مسجد از افکار منافقین و بنی صدر ملعون مطلع می کرد و آن ها را به سمت جبهه های نبرد حق با باطل سوق می داد.

گفتنی است که ایشان از حقوق ناچیز خود مخفیانه به خانواده های بی بضاعت و بی سرپرست کمک می کرد.

خاطره‌ای به نقل از اقوام شهید؛ شهید علاقه‌ی بسیاری به حضرت امام (ره)

داشت. به همین علت، در مراسم عقدکنان خواهرش، به طور خصوصی از نزدیک با امام عزیز ملاقات کرد.

در آن ملاقات روحانی، حضرت امام از ایشان سؤال می‌کنند که عروس شما کجاست تا برای او هم خطبه‌ی عقد بخوانیم. جعفر در جواب امام عرض می‌کند که عروس من «جبهه‌ها» هستند. با گفتن این کلام، چشمان حضرت امام پر از اشک می‌شود و او را تحسین می‌کنند.

« دلشدگان »

ما دلشدگانیم که جز یار، ندانیم
جز پاسِ سراپرده‌ی دلدار، ندانیم
ما بی‌خبرانیم که از عالم هستی
جز نیست شدن، حاصل اخبار ندانیم
دیوانه‌ی اویم و از اویم و هم اویم
حلاج و شانیم که جز دار ندانیم
بی بال و پرانیم که بی‌بال، پرانیم
پرورده‌ی عشقیم و جز این کار ندانیم
در پهنه‌ی خون غوطه‌ورانیم که جز خون
بر درگه پاک حرمش بار ندانیم

اینگونه بودند مردان مَرَد

چه سعادت‌مند بودند این شهیدان که دین خود را به اسلام و ملت شریف ایران ادا نمودند و به جایگاه مجاهدین و شهدای اسلام شتافتند. این شهدا و سایر شهدای عزیز ما که در راه هدف و آرمان اسلامی به شهادت رسیدند، موجب سرافرازی و افتخار هم میهنان و خانواده‌های عزیز خود شدند.

جوانان رزمنده و شجاع و غیورمردانی که پیروان شهید جاویدی هستند که تاریخ می‌گوید هر یک از جوانان و یاران او که به شهادت می‌رسیدند، رخسار مبارکش افروخته‌تر و آثار شجاعت و تصمیم در او بارزتر می‌گردید و یادگار شجاعان صدر اسلام هستند که هرگاه پرچم از دست هر یک از فرماندهان می‌افتاد دیگری پرچم را می‌گرفت و به رزم در راه هدف ادامه می‌داد.

فرازی از سخنرانی حضرت امام خمینی (ره)
۶۰/۸/۴

« در سایه‌ی ولایت »

دیروز خمینی به ره عشق درخشید

امروز رخ سیدعلی گشته چو خورشید

در راه امامیم و فدایی علی‌ایم

فرداست که مهدی شود آینه‌ی امید